

Sygn. akt II UK 573/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z wniosku Z. M.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 września 2016 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt III AUa (...),

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w (...) oddalił apelację Z. M. od wyroku Sądu Okręgowego w E. z dnia 30 czerwca 2014 r., oddalającego jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w E. z dnia 21 stycznia 2014 r. w przedmiocie odmowy ustalenia prawa do emerytury po ukończeniu 65 roku życia, tj. za okres od dnia 13 stycznia do 12 czerwca 2014 r. i umarzającego postępowanie w pozostałej części ze względu na ustalenie prawa o emerytury od dnia 13 czerwca 2014 r., po ukończeniu wieku 65 lat i 5 miesięcy.

Skargę kasacyjną ubezpieczonego oparto na podstawie naruszenia – przez błędną wykładnię - art. 24 ust. 1 i 1b pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) w związku z art. 2 Konstytucji RP, „polegającą na

pominięciu w rozważaniach zdań odrębnych zgłoszonych do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 7 maja 2014 r., K 43/12 (Dz.U. z 2014 r., poz. 684), a w rezultacie niesłusznemu uznaniu, że skarżącemu nie przysługuje prawo do emerytury za okres przed 13 czerwca 2014 r. oraz że wyprowadzona z zasady demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego sprawiedliwość społeczną - ochrona praw nabytych nie została naruszona przez odmowę przyznania skarżącemu prawa do emerytury za wyżej wskazany okres”.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołano się na oczywistą zasadność skargi ze względu na rażące naruszenie zaskarżonym wyrokiem przepisów prawa materialnego wskazanych w podstawie skargi „w sytuacji, w której 6 sędziów Trybunału Konstytucyjnego zgłosiło zdania odrębne do wyroku z 7 maja 2014 r. sygn. K 43/12, w którym Trybunał ten orzekł o zgodności art. 24 ust. 1 i 1b ustawy emerytalnej z wyrażonymi w art. 2 Konstytucji RP zasadami zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz ochrony praw nabytych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna obejmująca wyrok sądu drugiej instancji wyłącznie w części dotyczącej daty początkowej wypłaty emerytury nie jest objęta katalogiem wyjątków z art. 398² § 1 k.p.c., według którego przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia. Oznacza to, że przy wartości przedmiotu zaskarżenia niesięgającej kwoty dziesięciu tysięcy złotych jest niedopuszczalna.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).